

i Motiverne indeholdte Forsvarsplan, lader den sig dog ikke horthørere for dem, der ere beskafne som Folk i Almindelighed, og som ikke ere saa overordentlig fine i deres Distinktioner, men som kun have almindelig sund Mennekesforstand, saaledes som f. Ex. jeg og det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds. Vi kunne ikke forstaa, at en Hærløv, der er forelagt med udtrykkelig Udtalelse af, at den passede til en vis Plan om Landets Forsvarsvæsen i det Hele, nu pludselig skulde kunne blive til noget ganske Andet, fordi Omstændighederne gjorde dette ønskeligt, for at faae den til at glide. Denne Betragtningssaaede kunne vi ikke gaa ind paa, og med Hensyn til dette Punkt er der i det foreliggende Forslag gjort et stort Fremskridt, hvilket netop er en af de Ting, der have gjort, at jeg har været i stor Tvivl om, hvorledes jeg skulde stille mig til denne Sag. Efter at man har lagt en saa stor Del af Hæren over til Sjælland, har man vist, at det er ikke Planen at gjøre Sjælland til Danmarks „naturlige Fæstning“, denne uheldige Plan, der truebe vort Land med at blive delt; og naturligtvis, det er et Fremskridt, som jeg kunde tænke mig havde tiltalt det ærede Medlem. Se vi dernæst hen til, at der var Lovet og forelaa for ham, da han tog sin Beslutning, denne Forsættelse om Virkningen af det nu foreliggende Lovforslag, at der vilde blive sparet for Mandstabet næsten en halv Million Dage i dets personlige Udgifter, saa er det ogsaa en Ting, som i høj Grad maatte tiltale ham, idet han i den Henseende stod paa et Standpunkt, der har været udtrykt i et politisk Program, hvori det var udtalt som en af Hovedfordringerne, at man skal arbejde for at staae Lettelser i Befolkningens personlige Udgifter. Paa den anden Side stod der dette, at denne Hærløv blev noget dyrere end den nuværende, og saa maatte jo det ærede Medlem komme til at sige til sig selv: Naar Du ikke kan faae begge Dele, nemlig Udgifternes Reduktion og Formindstelse af de personlige Byrder, men Lettelser i disse sidstnævnte kan opnaas — og det er dog det vigtigste; thi de falde haardere paa den Mand, der ikke har Andet end sit Arbejde at leve af, end derimod Pengeudgiften, idet Pengene komme ogsaa væsentlig fra dem, der have bedre Evne til at betale, — saa tager Du disse Lettelser. Altsaa: naar man sammenligner denne Fordel og dette Tab med hinanden, viser Forhølet sig ganske vist paa den Side, som det ærede Medlem og som ogsaa jeg sætter mest Pris paa. Det er en anden Grund, hvorfor jeg har været i Tvivl om, hvorledes jeg skulde stille mig til denne Sag, og hvorfor jeg kan forstaa, at det ærede Medlem kunde komme til at stille sig, som han gjorde. Dengang jeg sagde, at jeg havde forundret mig over at se det ærede Medlem som Forslagsstiller, havde jeg aldeles ikke talt med det ærede Medlem. Det var bagefter,

jeg fik at høre, at de Grunde, jeg havde tænkt mig som ledende for ham, virkelig vare de, der havde ledet ham, og deraf ser det ærede Medlem, at i mine Udtalelser laa aldeles ikke noget som helst Angreb, men tværtimod et Forsvar; det var Meningen dermed. Det ærede Medlem behøver jo for Resten ikke mit Forsvar, han kan godt forsvare sig selv, det er ikke saaledes at forstaa, men da han ikke var tilstede, forekom det mig, at en Mand, der stod væsentlig paa samme Standpunkt som han, maatte lade høre fra sig, for at Folk, der staa paa vort Standpunkt, kunde forstaa, hvorledes det ærede Medlem var blevet Forslagsstiller. — Jeg haaber, at efter at have erklæret dette vil der ikke være videre for os at tale om i denne Sag, selv om det ærede Medlem og jeg komme til at staa paa forskellig Maade med Hensyn til Sagen selv. — Dengang jeg sidst havde Ordet om denne Sag, forelaa der flere Forslag, og foruden de Grunde, der ellers kunde have gjort mig tvivlraadig, og som laa i selve Forslagenes Natur, var der en Grund til, hvorfor jeg maatte være tvivlraadig, isærdeleshed da det viste sig, at der ikke forelaa nogen fuldstændig autentisk Forklaring over, hvorledes disse Forslag indbyrdes stillede sig til hinanden i deres Virkning for Befolkningen og for Landet. Men da nu det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) tog sit Forslag tilbage, forsvandt jo denne Grund for mig til ikke at kunne beslutte mig. Det ærede Medlem gjorde mig en Tjeneste ved at tage Forslagene tilbage; thi da stod jeg overfor en meget simpel Situation, den nemlig, om man skulde tage det foreliggende Forslag eller indtil bedre Tider beholde den gamle Hærløv. Da jeg nu har stemt mod Hærløven og bekæmpet den saa godt, jeg kunde, og da det nærværende Forslag, hvorved det i visse Henseender kan siges at have nogle Fortrin for Hærløven, dog har de samme Feil som denne, og det i lidt højere Grad, den nemlig, at der anvendes en stor Del af vore Pengemidler paa Forsvarsvæsenet, agter jeg at stemme imod Lovforslaget. Hvis Forslaget var blevet vist hen til Hæruvalget, og dette kunde have givet os en fuldstændig Erklæring over og Burdering af baade dette Forslag og de andre Forslag, der laa for i forrige Møde, saa kunde det være, at jeg var kommen til at afholde mig fra at stemme i denne Sag; men nu er der ingen Grund dertil. Da Forslagsstillerne ikke havde villet give os denne Haandskræftning til at komme dem imøde, kan man ikke forlange, at vi skulle gaa mod os selv, mod vor egen Hovedbetragtning, og det Naturlige er altsaa, at jeg holder mig til det gamle Standpunkt og stemmer mod det foreliggende Lovforslag. Men jeg skal dog ikke undlade at bemærke, at det kunde aldrig have faldet mig ind at stemme for de Forslag, der enten tidligere ere blevne vedtagne eller Forslag af det ærede Medlem fra Kol-